

NOEL DOĞUŞ BAYRAMI

Tanrı'nun Sevgisi Dünyayı Ziyaret Etti

BANU ÇELİK

Noel Doğuş Bayramı

[Banu Çelik](#)

Telif Hakkı/Copyright Banu Çelik, 2014

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

Ben çocukken babam otobüs şoförü olarak gidip geldiği Almanya'dan Aralık ayına denk gelen günlerde her zamankinden farklı çikolatalar, tatlılar, hediyeler getirirdi. Henüz Noel diye bir şey bilmediğimden o günlerde bu eşyaları dikkatle inceler ne olduğunu anlamaya çalışırdım. Çikolata kâğıtlarının üstü çam ağaçları, renkli süsler, yıldızlarla dolu resimlerle kaplıydı. Bazı eşyaların üstünde bir kadın ve kucağında bir bebek vardı. Babam “Avrupa’da büyük bayram var. Bu günlerde her yer ışıltı ışıltı, İsa’nın doğumunu kutluyorlar” derdi.

İsa kim, doğumu neden bayram olsun gibi sorular kafamda dolanırdı ama çikolataların ve hediyelerin güzelliğine dalıp bunları unutturdum. Seneler sonra bunların ne demek olduğunu anlayacaktım. Şu son yirmi senedir iletişimin daha fazla ilerlediği günlerde Noel kutlamalarının yabancı kanalların yayınlarından, sosyal medyada yer alan haber ve durumlardan bu konudan biraz daha haberdar oluyoruz. Ne yazık ki bazen yanlış anlıyoruz.

Noel geleneksel bir isim olarak dilimize yerleşmiş ancak esas olarak bu bayramın ismi Doğu Bayramıdır. 24 Aralık'ta Hristiyan dünyası tarafından İsa Mesih'in dünyaya gelişi kutlanır. Milattan önce 46 yılında kabul edilen Julien takviminde Ocak ayının ilk gününe denk gelen gün yılın başı olarak kabul edilmiş. Noel de bu yılın başına yakın olmasından kaynaklanan bir yanlış anlaşılma ile anılmakta ne yazık ki. Doğu Roma İmparatoru Constantin döneminde kilise İsa Mesih'in doğumunu 24 Aralık olarak düşünmüş o günlerde bu günü anmaya başlamışlardır. 1 Ocak'a yakın olması ülkemizde Doğu Bayramını yılbaşı, Yılbaşını da Doğu Bayramı gibi algılanmasına neden oluyor.

Oysa bizim için Noel Bayramı dini bir kutlamadır. 1 Ocak ise kültürel, toplumsal bir tarihtir. Yeni bir yıla girmenin sevinci, belki de yaşımız ilerledikçe hüznüdür de bugün. Dünyanın materyalist düzenine hiçbir şey karşı koyamadığı gibi ne yazık ki Noel'de İsa Mesih olmadan kutlanmaya başlandı. Bu nasıl olabilir diyebilirsiniz. Artık dünya “Sevgililer günü”, “Anneler günü”, “Babalar günü” ve henüz daha alışmadığım birçok günü özel kılarak hediyeler, özel kutlamalar, sembollerle alışverişe yönlendirmektedir. Hatta eğer siz bu günleri kutlamayıp unutursanız ayıplanabilirsiniz bile. Dünyanın en önemli olaylarından birini yani İsa Mesih'in dünyaya gelişini de materyalist dünyanın bu şekilde kullanmaması mümkün değildir. İngilizce olarak “Christmas” Yani Mesih anlamına gelen “Christ” kelimesinden türemiş olan Noel Bayramı artık “Christmas” değil, Mesihsiz “Xmas” olarak yazılmaya bile başlamış dünyada.

Öyle bir materyalist dünyada yaşıyoruz ki, kilise tarihi içinde yer alan bazı geleneksel simgeler, isimler, kişileri bile yozlaştırıp kendi düzenimize alet edebiliyoruz. Bu gün Noel Baba olarak bildiğimiz kırmızı elbiseli tombul, beyaz saçlı sakallı bir yaşlı adam, geyiklerin çektiği bir kızığın üstünde hediyeler dağıtır. Aslında bu figür bile çok ünlü bir içecek firmasının 1930 yılında bir reklam kampanyasının ürünüdür. İnsanları Noel zamanı o içeceği alması için özendirme için Noel Baba'yı yeniden yarattılar. Oysa Noel Baba, diye bilinen kişi, 300 yılında Patara, yani bu gün Antalya'nın Demre ilçesinde doğmuş sonradan kilisenin önderlerinden biri olan çok

saygın biriydi. Babasından kalan mirası, varını yoğunu fakirlere dağıtan biri olarak bilinen Aziz Nikolas yüzyıllarca Noel ruhunun yani Tanrı'nın sevgisini gösteren biri olarak tanınmıştır. Bu gün yaşasaydı tam tersi materyalist bir düşünce için kendinin kullanılmasına en çok üzülen kişi olacaktı.

NOEL'İ BU KADAR ÖNEMLİ YAPAN NEDİR?

Yukarıda çocukluk anımı okuduğunuzda Hristiyan bir ailede büyümediğimi anlamışsınızdır. Bu gün Doğu Bayramı'nın benim için apayrı bir anlamı var. Çünkü şimdi Hristiyan'ım. Sonradan Hristiyan oldum. Araştırırken böyle bir karara vardım. Ama araştırmaya başlarken ben Hristiyan olayım diye bir fikir yoktu aklımda. Hatta O günlerde Hristiyanlık'ın “yanlış” olduğu düşüncesiyle yoğrulduğumuz için sadece kendi inancımı irdeleyip gerisini bırakma niyetindeydim.

Ailem çok dindar değildi. Hayat ilk yirmi yılımda bana epey şey öğretmeye karar vermiş olacak ki bu dönemde epey şey yaşadım. Annem 47 yaşındayken akciğer kanserinden hayatını kaybetti. Bu dönem içinde ölüm gerçeği henüz çok genç olan beni çok etkiledi. O zamanlar içinde ölümden sonra bir yaşam olup olmadığını düşünmeye başladım. O anki inancıma göre elbette vardı. Ya cennete gidecektim ya da cehenneme. İbadet edersem cennete ibadet etmezsem cehenneme gideceğimi düşündüm. Cehenneme gitmeyi kim ister ki? Ölüm fikri kafanızda yerleşmişse cehennem gerçeği de beraberinde yerleşir. Bende cehenneme gitmemek için ibadet etmeye başladım.

Burada bir parantez açıp ilk ve ortaokul yıllarıma gitmek ve bana verilen bir hediyeden bahsetmek istiyorum size. Basit ama belki de hayatımı etkileyen bir hediye. İlkokula ilk başladığım yıl ağabeyimin bir arkadaşı bana bir kalem kutusu hediye etti. Kahverengi deri bir kalem kutusu. Üzerinde sarı yıldızla yazılmış bir şiir vardı. “Cennet cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri, dileyene ver sen onları, bana seni gerek seni” Yunus Emre.

Bu kalem kutusu ortaokulu bitirene kadar benimle birlikte okula gidip geldi. Her gün bu yazıyı okudum, artık iyice kanıksadım. Allah sevgisi üzerine yazılmış en iyi ifadelerden biridir. Cennette vaat edilenlerin hiçbirini istemiyordu Yunus Emre; sadece Tanrı'nın kendisiyle olmak istiyordu.

Cehennemden bu kadar korkarken ve ibadet edip kendi dindarlığımla gurur duyarken bu hediye beni etkilediğini fark etmedim. Aklımda bin bir soru vardı. Cennete gitmek istiyordum ama bu cennet nasıl bir yerdi? Aslında cennete gitmekle çok ilgilenmediğimi fark ettim, benim amacım sadece cehenneme gitmemektir. Tanrı'yla ve O'nunla cennette olmakla ilgili hiçbir düşüncem yoktu.

Bir gün ibadet ederken kafamda bir düşünce belirdi; “Bu ibadeti ne için yapıyorsun?” Bu soru sürekli beynimin içinde dönüp duruyordu. Sorunun cevabı belliydi “Cehenneme gitmemek için”. Peki, “Allah sevgisi nerede? Bu ibadeti Allah sevgisi için yapman lazım değil mi?” Bu sorularla birlikte durdum, düşündüm. O gün şöyle bir karar verdim; “Allah Sevgisini anlayıp ibadeti bu sevgiyle yapmayı düşünmedikçe bir daha ibadet etmeyecektim.”

Uzun bir süre geçti. Çok kitap okudum, çok araştırdım ama bir türlü Tanrı'nın sevgisini tam olarak anlayamıyordum. Bu sorulara cevap bulamadığımda acılı bir

süreçten geçtim. Bir daha Tanrı'yı bulamayacağımı, O'nunla ilgili hiçbir şey öğrenemeyeceğimi düşünerek umutsuz bir şekilde her şeyi bıraktım. Çok düşündüm, çok araştırdım, çok da ağladım.

Bir süre kendimi boş hissettim. Sonunda olduğu gibi bırakıp yaşamıma döndüm. Bu sefer de daha materyalist bir yaşam sürmeye başlamıştım. O zamana kadar sahip olamadığım her şeyimin olması beni bir ertesi gün için ne giyip ne giyeceğimi düşünmeye itiyordu. Alışveriş yapıyor, yemek pişiriyor lazım olup olmasın birçok şey alıp mutlu olmaya çalışıyordum. Evlendiğimde evimizde birçok kitap gibi İncil ve Tevrat' da vardı. Bir gün elime aldım ve okumaya başladım. Okuduktan sonra tekrar sorular kafamda oluşmaya başladı. İsa Mesih iyi bir insandı. Çok mucize yapmıştı. Güzel konuşuyordu. Peki neden çarmıhta ölmesi gerekiyordu ki?

Tanrı'nın sevgisinden hep söz eden bir kitap olmasına rağmen neden böyle iyi birisi ölsün ki? Hani Tanrı sevgiydi? Bir Tanrı çok sevdiği birini ölüme kendi elleriyle gönderebilir miydi? İsa Mesih'in çarmıhta ölmesini tam olarak anlayamamıştım. Tanrı'nın sevgi olması hoşuma gitse de çarmıh hala kafamda tutarlı bir şekilde yer etmemişti.

Kutsal Kitap'ın tamamını elime aldım. Aslında Tevrat, Zebur ve İncil'in bir bütün olduğunu bir Hristiyan arkadaşıyla konuşurken öğrenmiştim. O yüzden bir de bu bütünü en başına bakayım diye düşündüm. Tevrat'ı elime aldım. İlk sayfayı açar açmaz çok etkilendim. Çünkü ilk cümle; "Başlangıçta Allah yeri ve göğü yarattı" diyordu. Sonra dünyanın, insanın yaratılışıyla devam ediyordu. Öyle karışık bir kitap değildi. Bir başlangıcı, gelişmesi ve sonucu vardı. Bizim alıştığımız "Kutsal Kitap" kavramından çok farklıydı. Şimdi karşımda benim anlayabileceğim bir kitap vardı.

Tevrat'ı okumaya başladım; Tanrı'nın dünyayı yaratmasını sonra da Adem ve Havva'yı nasıl yarattığını okudum. Günaha düşüşü okuduğumda kafamda bir şeyler şekillenmeye başlamıştı. Adem ve Hava, henüz günah yokken, Tanrı ile birlikte sonsuz bir ilişki içinde iken, Tanrı'nın sözüne itaatsizlik edip yenmemesi gereken ağacın meyvesinden yediler. Bedensel olarak yaşasalar da ruhsal olarak öldüler. Yani Tanrı ile aralarına ayrılık girdi. Onların aracılığıyla bizim de Tanrı ile aramızda derin bir uçurum vardır. Çünkü hepimiz Adem ve Havva'dan gelen günahlı yapıya sahibiz. Ama Tanrı insanla birlikte olma isteğini hiç kesmedi. Sürekli insanla sevgi birlikteliğini kurmak ve geliştirmek için çaba gösterdi.

Sonra Tanrı, İbrahim'i seçmiş, Musa ile Kızıldeniz'i yararak halkını Mısır'dan kurtarmıştı. Her insana yaklaşp kurtarmak istediğinde halkın çoğu isyan ediyor Tanrı'nın sözüne itaat etmiyordu. Tüm bunlar neredeyse bir hafta içinde okuduğum Kutsal Kitap'ta anladığım gerçeklerdi. İncil'e yeniden döndüm. İşte o zaman İsa Mesih'in çarmıhta ölmesi benim için bir anlam kazandı.

İsa Mesih bu dünyaya ölmek için gelmişti. Bana verilen kalem kutusu hediyesinin bir anlamı vardı. Tanrı'yı aramak için bana verilen bir anahtardı. Tanrı'nın tüm dünya için bir hediyesi vardı. O da İsa Mesih'in kendisiydi.

İsa Mesih'in doğumundan 700 yıl kadar önce gönderilen Yeşaya peygamber, İsa Mesih daha dünyaya gelmeden önce şöyle diyor; "*Bundan ötürü Rab'bin kendisi bir*

belirti verecek; İşte kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak." (Yeş 7:14) Yeşaya'nın bu sözü yine İsa hakkındaydı. İşte burada da bir kızıdan doğacağı bildirilmişti. Gerçekten de İsa'nın dünyaya gelişini işaretleyen en belirgin kanıt Onun bakire Meryem'den, dünyasal babası olmadan doğmuş olacağıydı.

Tanrı'nın Sözü bu olayın önemini vurgulamak için Yeni Antlaşma yani İncil'de kaydedilen doğuş olayını kaleme almış olan yazarlar aynı gerçeği bildirmiştir. Matta doğuş olayını anlatırken şöyle yazmıştı: *"İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu. Annesi Meryem Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi. Ama böyle düşünmesi üzerine, Rabbin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan Kutsal Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak. Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: 'İşte kız gebe kalıp bir oğul doğuracak. Adını İmmanuel koyacaklar. İmmanuel 'Tanrı bizimle demektir.'"*

Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu." (Matta 1:18-25) Yeşaya'nın söylediği söz o gün gerçekleşmiştir.

İncil'in Luka bölümünde İsa Mesih'in doğumunu şöyle anlatır; *"O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu."* Luka 2:1-7

İsa Mesih'in doğumuna tanık olan bazı kişilerden bahseder İncil. Örneğin kırda koyunlarını otlatan çobanlar. Melekler onlara görünüp, "Bir kurtarıcı" doğduğunu müjdeler. Doğudan gelen bilginler "bir Kral" ararlar. Bebeği bulduklarında ona getirdikleri hediyeleri; altın, günnük ve mür sundular. Tanrı'nın gönderdiği sevgi hediyesine verebilecekleri en değerli şeylerdi bunlar. Bu ayetleri kitapçığın son bölümünde okuyabilirsiniz.

Yusuf ve Meryem, Peygamberin dediği gibi onun adını İsa koydular. Melek, O'nun adının İmmanuel olduğunu söyler. İmmanuel, 'Tanrı bizimledir' demektir. Bu çok ilginçtir. Çünkü Tanrı bizimle olabilir mi? İncil'in kendisi bile bunu belirtiyor. İncil, Yuhanna 1. Bölüm 18 ayet şöyle diyor; *"Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi."* Ne kadar doğru. Gerçekten Tanrı'yı kimse göremez, o zaman O'nu tanıyamaz. Ama ayet şöyle devam ediyor; *"Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı."*

İsa Mesih'in dünyaya gelişinin bir nedeni vardı. Tanrı cehennem korkusuyla boğuşan değil, kendini seven kişilerin O'nunla birlikte olmasını istiyordu. *“Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.”* 1 Yuhanna 4:18. İncil'deki bu ayeti ilk okuduğumda çok etkilenmişim. Çünkü Tanrı sevgisini anlamadan ibadet etmeyeceğim sözünü bana hatırlatmıştı. Ben korkarak işkence çekiyordum. Ama Tanrı sevgisi benim işkence çekmemi istemiyordu.

Tanrı biricik oğlunu beden alıp dünyaya gönderdi. O benim günahlarımı, Tanrı'yla arama giren, O'nunla sonsuz sevgi birlikteliğini engelleyen günahlarımı çarmıhta kurban olarak yani canını vererek ortadan kaldırdı. Belki siz İsa Mesih'in neden kurban olması gerektiğini anlamıyor olabilirsiniz. Ancak Tanrı'nın önüne giderken kendi günahlarımızı temizleyemediğimizi bilmeliyiz. Elleri çamura bulanmış bir çocuğa “kendini temizle öyle eve gir” dediğinizde çocuk çamurlu elleriyle kendi kendini temizlese yine daha çok kirlenecektir. Annesinin onu temizlemesi gereklidir. Tanrı bizim çamurlu ellerimizi, üstümüzü başımızı kendi temizler.

İlk yüzyılda İsa Mesih'in doğum günü kutlanmadan önce bir bayram kutlanıyordu. O da Diriliş Bayramıydı. Daha ilk günlerde o günün ne anlama geldiğini bildikleri için bu bayram herkes için çok önemliydi. İsa Mesih çarmıhta günahlarımız için ölmüş olabilirdi ama dirilmeseydi diğer insanların ölümünden hiçbir farkı olmayacaktı. İsa Mesih çarmıhta öldü, gömüldü ve üçüncü gün dirildi. Tanrı'nın sevgi armağanı olarak ölen İsa Mesih, ölümü yenerek hepimizin bu sevgi armağanını yaşamamızı sağladı.

Tanrı'nın sevgisini anladığımda ben de bu sevgiyi yaşamak istedim. Günahlarımı Tanrı'ya itiraf edip İsa Mesih'in benim için ölüp dirildiğini kabul ettim. Şimdiyse Tanrı'nın sevgisiyle O'na güvenerek yoluma devam ediyorum. Sizinle çok sevdiğim bir ayeti paylaşmak istiyorum;

Şöyle diyor İncil; *“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”* Yuhanna 3:16

Tanrı'nın sevgisi dünyayı ziyaret etti. Bu gün hepimiz bu ziyareti anlayıp Tanrı'nın sevgisini kabul edebiliriz.

İsa Mesih'in Doğuş Bayramı hepimiz için kutlu olsun.

“İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yerusalim'e gelip Öyle dediler: “Yahudiler'in Kralı olarak doğan ocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik.” Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusalim halkı da tedirgin oldu. Bütün baŐkhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. “Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde” dediler. “nk peygamber aracılığıyla Öyle yazılmıŐtır: ‘Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i gdecek nder Senden ıkacak.’” Bunun zerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. “Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım” diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola ıktılar. Doğuda görmüŐ oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. Yıldız gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, gnnk ve mr sundular. Sonra gördükleri bir dŐte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine baŐka yoldan döndüler.”Matta 2:1-12

“Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi krlarda geçiren obanlar vardı. Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, “Korkmayın!” dedi. “Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber mjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. İŞte bir iŐaret: Kundağa sarılmıŐ ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.” Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belir-di. Tanrı'yı överek, “En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoŐnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!” dediler. Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra obanlar birbirlerine, “Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim” dediler. Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine ŐaŐıp kaldılar. Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. obanlar, iŐitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her Şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuŐlardı. Luka 2:8-20

Tanrı'nın sizi de ziyaret etmesini ister miydiniz?

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Banu Çelik yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

